

ת"פ 55294/03/18 - מוחמד עומר ג'ברין, מרכז הטיט והברזל דבוריה בע"מ נגד ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי, וליד עומרי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עתפ"ב 55294-03-18 עומר ג'ברין ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט סאאב דבור
מעוררים	1. מוחמד עומר ג'ברין 2. מרכז הטיט והברזל דבוריה בע"מ
נגד	
משיבים	1. ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי 2. וליד עומרי

החלטה

החלטה זו מתייחסת ל"בקשה לעיכוב ביצוע" אשר הוגשה על ידי המערערים בד בבד עם הגשת ערעורם לתיק בית המשפט.

הערעור מתייחס לגזר דינו בית משפט קמא מיום 12.02.18 (בתיק תו"ב 40176-03-17) ואשר מכוחו הוטלו על המערערים עונשים של מאסר על תנאי, קנס, אגרה, חתימה על התחייבות וכן, צו הריסה שיבוצע עד ליום 15.5.18.

לדידי המערערים, סיכויי הערעור הינם כאלה המצדיקים היענות למבוקש במיוחד לאור העובדה, כי חומר החקירה כלל לא צולם על ידי המשיב 2 שעה שהודה בעובדות כתב האישום.

לטענת המערערים, הם חויבו בין היתר, בסכומים עצומים אשר ללא היענות לבקשת העיכוב, ייגרם להם נזק בלתי הפיך.

ב"כ המערערים ציין, כי מודע הוא להלכה לפיה - היטלים כספיים אינם מעוכבים עם הגשת הודעת ערעור. אולם, ביקש הוא להפנות את תשומת הלב לכך, כי אי תשלום ההיטלים הכספיים במקרה דכאן מביא לסיטואציה המחייבת את שליחת המבקש למאסר מאחורי סורג ובריח.

באשר לעיכוב ביצוע צו ההריסה, לדידו, ללא עיכוב הביצוע ייווצר מצב בלתי הפיך שייתר את שמיעת הערעור.

במסגרת תגובתה, ביקשה המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") לדחות את הבקשה מכל וכל. לדידה, הבקשה נוסחה בכלליות ועוד, סיכויי הערעור נמוכים, שעה שלא נפל פגם, לא בהכרעת הדין ולא בגזר הדין, וודאי לא כזה המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

זאת ועוד, על פי ההלכה הפסוקה, אין מקום לעיכוב ביצוע רכיבי ענישה כספיים.

באשר לעיכוב ביצוע הצווים שהוטלו, ככל שחל שינוי בנסיבות ובכפוף לתנאים הקבועים בחוק כנוסחו היום, פתוחה הדרך בפני המערער לפנות בבקשה להארכת תוקפם לבית משפט השלום, שהוא הערכאה המתאימה לבירור הטענות. מכל מקום, עיכוב ביצוע במסגרת ערעור מחייב כיום הנחת תשתית עובדתית באשר לקיומם של שני תנאים מצטברים, והדבר לא נעשה.

המשיבה פירטה בהרחבה את טיעוניה, הן באשר לסיכויי הערעור והן באשר לבקשה לעיכוב ביצוע, בין אם זה בנוגע לרכיבים הכספיים ובין אם זה בהתייחס לצו ההריסה.

כאן המקום לציין, כי לאחר הגשת הבקשה, התגובה לה ובהמשך תשובה לתגובה, מצאתי לנכון לקבוע את הבקשה לדיון בפניי במעמד הצדדים. אולם, המועדים אשר הוצעו, לא התאימו לצדדים ומכאן, לא נקבע מועד לדיון בבקשה גופה. גם הצעה אשר הועלתה באשר לעיכוב ביצוע צו ההריסה (ורכיב זה בלבד) בהתחשב במועד הקרוב שנקבע לדיון בערעור גופו, לא זכתה להסכמה מטעם המשיבה.

לאור האמור, ניתנת החלטה זו על סמך טיעוני הצדדים כפי שאלה הועלו על הכתב.

לאחר עיון בבקשה על נספחיה וכן, לאחר עיון בתגובות לה, נחה דעתי, כי דינה להתקבל ככל שזו נוגעת לצווי ההריסה ובגין רכיב זה בלבד; ואנמק.

הלכה ידועה היא (ועל כך אין צורך להרחיב במילים), כי רכיבי ענישה כספיים אינם מעוכבים דרך כלל. כך גם במקרה דנן, אין כל סיבה המצדיקה היענות לבקשה לעיכוב ביצועם של רכיבים אלה.

באשר לצווי ההריסה; וכטענת המשיבה בתגובתה, על דחיית מועד ביצועם של צווים לא חלוטים חלות הוראות סעיף 254ח לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965 כנוסחו היום, וזו לשונו:

"(א) הוגשה בקשה לביטול צו לפי סעיף 228, 238 או 240, או הוגש ערעור על החלטת בית משפט בבקשת ביטול כאמור או על החלטה לעניין צו שיפוטי לפי פרק זה, לרבות צו שניתן לפי סעיף 254ב, לא יעכב בית המשפט הדין בבקשה לביטול הצו או בית משפט שלערעור את ביצוע הצו אלא אם כן ראה כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין ונוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו

אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; בית המשפט רשאי לעכב את ביצוע הצו כאמור עד למועד ההכרעה בבקשת ביטול הצו או בערעור, לפי העניין.

(ב) (1) בית המשפט יחליט בבקשה לעיכוב ביצוע צו לפי סעיף קטן (א) על יסוד הבקשה לתגובת הרשות האוכפת בלבד, אולם רשאי הוא להחליט בבקשה לאחר שקיים דיון במעמד הצדדים, אם ראה צורך בכך; בית המשפט יחליט בבקשה בהקדם האפשרי לאחר קבלת תגובת הרשות האוכפת או קיום הדיון, לפי העניין;

(2) על אף האמור בפסקה (1), בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע זמני של צו כאמור בסעיף קטן (א) במעמד צד אחד, ובלבד שמבקש העיכוב הצהיר לפני בית המשפט כי הוא הודיע לרשות האוכפת על הגשת הבקשה; הוראה כאמור תהיה בתוקף למשך שבעה ימים או עד לקיום דיון בבקשה לעיכוב ביצוע הצו במעמד הצדדים, לפי המוקדם.

(ג) בית המשפט רשאי להתנות עיכוב ביצוע זמני של צו כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים שיבטיחו את קיומו של הצו נושא בקשת הביטול או הערעור, ובכלל זה בהפקדת ערובה או בחיוב המבקש בתשלום ההוצאות שנגרמו או ייגרמו בשל עיכוב ביצוע הצו האמור, וכן בתשלום האגרות ותשלומי החובה כאמור בסעיף 254, כולם או חלקם.

(ההדגשה לא במקור)

הנה כי כן, דרך כלל, אין לעכב ביצוע צווים. במקרים יוצאים מן הכלל, ניתן יהא להורות על עיכוב שכזה; זאת בהתקיים שני תנאים מצטברים: הדבר מוצדק בנסיבות העניין וכן, העדר סכנה לציבור מהבניה או השימוש.

בנסיבות העניין, כאשר הוגש ערעור על הכרעת הדין (נוכח הטענות המועלות בערעור גופו) וכאמור, הערעור קבוע למועד יחסית קרוב, ומבלי להיזקק לסיכויי הערעור להתקבל, לדידי, מוצדק יהא להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע. מדובר בדחיה המסתכמת בכחודש ימים ובמאזן ההסתברויות, מוצדק יהא להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע מאשר יצירת מצב בלתי הפיך.

משכך, נעתר לבקשה ככל שזו עניינה עיכוב ביצוע צווי ההריסה וזאת עד לדיון בערעור ו/או עד להחלטה אחרת, לפי המוקדם.

יחד עם זאת, אני רואה לנכון לחייב את המערערים, כתנאי לעיכוב ביצוע צווי ההריסה, להפקיד בקופת בית המשפט ערובה אותה אני מעמיד על סך 7,500 ₪.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.